

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 35Ek/1257/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120358649
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Bomborová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2022:6120358649.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: Blackside, a.s., Mlynské nivy 48, 821 09 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 48 191 515, právne zastúpený: AK Herceg, s. r. o., Košická 56, 821 08 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 35 890 240, proti povinným: 1/ X. T., nar. XX.XX.XXXX, U. XXX, XXX XX U., 2/ Q. T., nar. XX.XX.XXXX, U. XXX, XXX XX U., o vymoženie 84 399,93 CZK s príslušenstvom a trov exekúcie, vedenej u súdneho exekútora: JUDr. Paula Miššíková, Pod Katrušou 13, 949 05 Nitra, IČO: 45 361 959, o návrhu na zastavenie exekúcie, o sťažnosti povinných voči uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 35Ek/1257/2020 vydaného vyšším súdnym úradníkom dňa 29.09.2021, takto

rozhodol:

Súd sťažnosť povinných **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

1/ Vyšší súdny úradník vydal dňa 29.09.2021 rozhodnutie, ktorým zamietol návrhy povinných na zastavenie exekúcie. Za použitia ustanovení § 61k ods. 1, ods. 2, ods. 5, § 61l ods. 3 a § 61b ods. 3 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), § 121 ods. 4 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok („ďalej len „CSP“), § 8 písm. a/ zákona č. 62/2020 Z.z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony v znení zákona č. 9/2021 Z. z., návrhy na zastavenie exekúcie posúdil ako návrhy s odkladným účinkom podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, ktoré však neboli dôvodné. Povinní sa bránili tvrdeniami, že im bola odňatá možnosť byť účastníkmi konania, že zmluva nebola podrobená súdnej kontrole, v dôsledku čoho žiadali exekučný súd o zrušenie exekučného titulu. Vyšší súdny úradník ich posúdil ako tvrdenia, ktoré predchádzali vydaniu exekučného titulu a preto ich mali namietat' v základnom konaní. Návrh na zastavenie exekúcie nie je opravným prostriedkom, ale má smerovať proti exekúcii a nie proti exekučnému titulu, čo znamená, že dôvodom podania návrhu na zastavenie exekúcie môže byť existencia tých skutočností, ktoré nastali až po jeho vzniku. Ak by existovali pred vznikom exekučného titulu, nie je možné ich uplatniť v exekučnom konaní, pretože ich relevancia sa skončila vydaním vykonávaného rozhodnutia, ktoré je exekučným titulom. Vyšší súdny úradník ďalej konštatoval, že boli splnené všetky zákonom stanovené náležitosti na vydanie poverenia, a to predloženie vykonateľných exekučných titulov: rozsudok č. k. 14Csp/184/2016 - 177 vydaný Okresným súdom Nitra dňa 09.07.2018 (ďalej len „exekučný titul č. 1“) právoplatný dňa 18.06.2020 a vykonateľný dňa 21.06.2020, rozsudok č. k. 7Co/98/2019-231 vydaný Krajským súdom v Nitre dňa 30.04.2020 (ďalej len „exekučný titul č. 2“) právoplatný dňa 18.06.2020, Uznesenie č. k. 14Csp/184/2016 - 250 vydané Okresným súdom Nitra dňa 02.07.2020 (ďalej len „exekučný titul č. 3“), právoplatný dňa 06.08.2020 a vykonateľný dňa 26.07.2020; ako i nesplnenie povinností nimi uložených. Vyšší súdny úradník ďalej síce súhlasil s tvrdeniami povinných, že v tomto exekučnom konaní sa vymáha nárok zo spotrebiteľskej zmluvy, avšak jej skúmanie bolo predmetom konania, v ktorom bol vydaný exekučný titul. Exekučný súd nie je oprávnený skúmať vecnú správnosť exekučného titulu, teda zaoberať sa správnosťou skutkových a právnych záverov orgánu, ktorý ho vydal a nemôže naprávať

prípadné chyby a nedostatky rozhodnutia, a teda ani rušiť rozhodnutia iných orgánov. Súd je viazaný spôsobilým exekučným titulom, pričom platí prezumpcia správnosti právoplatného rozhodnutia, pokiaľ sa zákonom predvídaným spôsobom nepreukáže opak. Vyšší súdny úradník v rámci exekučného konania v súvislosti so spotrebiteľským vzťahom skúmal len splnenie zákonných podmienok na vedenie konania, a to v zmysle § 48 ods. 4 písm. d) Exekučného poriadku, teda predloženie spotrebiteľskej zmluvy a všetkých ďalších zmluvných dokumentov súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou vrátane dokumentov, na ktoré spotrebiteľská zmluva odkazuje. Oprávnený splnil aj túto náležitosť návrhu na vykonanie exekúcie. Z poskytnutej súčinnosti Okresného súdu Nitra, ktorú si vyšší súdny úradník vyžiadal za účelom posúdenia námietky povinných vo vzťahu k nedostatku formálnej a materiálnej vykonateľnosti exekučných titulov z dôvodu ich nedoručenia, zistil, že povinní boli v rámci konania právne zastúpení Centrom právnej pomoci, a preto boli písomnosti doručované právnemu zástupcovi povinných. Súd mu doručil exekučný titul č. 1 poštou dňa 14.09.2018, exekučný titul č. 2 dňa 18.06.2020 a exekučný titul č. 3 mu bol doručený do jeho elektronickej schránky dňa 22.07.2020 o 00:12 hod.. Na základe skutočností zistených vykonaným dokazovaním dospel vyšší súdny úradník k záveru, že exekučné tituly boli doručované v súlade s CSP, a síce splnomocnenému právnemu zástupcovi. Námietku povinných voči trovám súdneho exekútora (z dôvodu ich nepreukázateľnej výšky, rozporu s újinným právom a z dôvodu možnosti navýšenia trov, čo podľa nich spôsobuje dôvodnú obavu hrubého nátlaku) posúdil vyšší súdny úradník rovnako ako nedôvodnú, nakoľko súdny exekútor postupoval pri ich vyčíslení v upovedomení o začatí exekúcie v súlade s ustanoveniami Exekučného poriadku (najmä § 61a ods. 1 písm. e/ a f/) a Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 68/2017 Z. z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia Exekučného poriadku (§ 7). V bode 2 upovedomenia o začatí exekúcie sú jednoznačne vymenované jednotlivé časti vymáhaného nároku s uvedením ustanovení, podľa ktorých bola vypočítaná výška trov, vrátane jednotlivých položiek trov formou označenia položky a jej výšky. Podaným návrhom na zastavenie exekúcie povinní žiadali aj o pribratie prokurátora do konania za účelom ochrany ich zákonných práv. Ustanovenie § 35 Exekučného poriadku definuje subjekty, ktoré môžu byť účastníkom konania. Exekučné konanie je nesporovým druhom konania, a preto vedľajší účastník v takom konaní nie je prípustný. Otázke vedľajšieho účastníctva v exekučnom konaní sa venoval aj Ústavný súd, a to v Uznesení sp. zn. IV. ÚS 583/2012 zo dňa 22.11.2012, ktorým konštatoval, že: „Vedľajšie účastníctvo je formou spoločenstva účastníkov v občianskom súdnom konaní. Vedľajší účastník je osoba odlišná od účastníka samotného, ktorá sa zúčastňuje konania z dôvodu, že chce pomôcť „zvítaziť“ v spore niektorému z účastníkov. ... Exekučné konanie je s prihliadnutím na predmet, ktorým je nútený výkon vykonateľného rozhodnutia, v zásade nesporovým konaním“. Od 01.07.2016 došlo k účinnosti CSP, ktorý upravuje sporové konania, a teda subjekt, s ktorým súd do 30.06.2016 konal ako s vedľajším účastníkom konania, viac v konaní ako vedľajší účastník konania vystupovať nemôže. Tento subjekt môže po 01.07.2016 vystupovať v konaní a) ako osobitný subjekt v súlade s § 95 CSP - do konania môže byť pribratý iba na základe rozhodnutia súdu, ak s tým strana súhlasila; b) ako všeobecný zástupca v súlade s § 89 CSP. S poukazom na vyššie uvedené, vyšší súdny úradník predmetnej žiadosti povinných nevyhovel. Vzhľadom na uvedené vyšší súdny úradník konštatoval, že zo strany povinných nebola naplnená podmienka na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, preto ich návrh podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol.

2/ Proti rozhodnutiu v celom rozsahu podali povinní sťažnosť. Tvrdili, že boli odňatí zákonnému sudcovi, čo je v rozpore s čl. 48 Ústavy Slovenskej republiky. Mali za to, že im súd nesprávnym procesným postupom znemožnil ako strane konania, aby uskutočnili im patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, pretože im uprel právo vyjadriť sa k vyjadreniu oprávneného k ich návrhom na zastavenie exekúcie. O tomto podaní oprávneného sa dozvedeli až z napadnutého uznesenia, ktoré im bolo doručené dňa 05.10.2021. Takéto porušenie čl. 46 Ústavy SR judikoval už Ústavný súd Slovenskej republiky. Boli porušené aj ich ďalšie ústavné práva zaručené čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, pretože im podľa vlastných tvrdení súd uprel právo prerokovať vec verejne bez zbytočných prietahov a v ich prítomnosti, aby sa mohli vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Súd prvej inštancie neprihliadol na skutočnosť, že sú starobní dôchodcovia, žijúci z dôchodku, z ktorého im Sociálna poisťovňa vykonáva zrážky na exekúcie. Nezostávajú im tak peniaze na dôstojný život, a to vinou nezosúladených zákonov s právom Európskej únie, ktorej je Slovenská republika členom od 1.5.2004. Exekútori zasielajú do Sociálnej poisťovne exekučné príkazy na vykonávanie zrážok z dôchodku úžerníckych úrokov 16,10% ročne spolu s úrokmi z omeškania 8,05% ročne, čo je v rozpore s princípmi právneho štátu (úžera) a čo súd prejednávajúci vec nie je oprávnený pripustiť. V exekučnom titule je uvedené, že súd povolil splácať istinu, príslušenstvo a trovy konania v mesačných splátkach vo výške 9.000 Kč čo je v prepočte 298,75 Eur mesačne. Z ich nedostatočného dôchodku nie je možné

splácať mesačne sumu 298,75 Eur. Ďalej podrobne rozpísali ich príjmy (spolu 1097,28 Eur) a výdavky, ktoré sú v podstate v rovnakej sume (1083,40 Eur). Nie je jasné ani zrozumiteľné a súd nevysvetlil, prečo majú byť exekvovaní, keď nemajú dostatočné finančné prostriedky na platenie exekúcie, platenie úžerníckych úrokov a platenie trov exekúcie, ktoré sú napriek tomu, že exekútor nič nevymáha. Namietali konanie exekútora i súdu a žiadali odpovede na ich námietky. V opačnom prípade ide o zistený skutkový stav, ktorý neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené. Rozhodnutie nepovažovali za spravodlivé, majú za to, že súd si dokáže z úradnej povinnosti zaobstarať aj bez návrhu dôkazy pre spravodlivé rozhodnutie vo veci, o ich osobnostných a majetkových pomeroch. Súd ignoroval skutočnosť, že sú starobní dôchodcovia, chránené osoby, odkázané na pomoc štátu z príjmom z dôchodku, ktorý je ako príjem pod hranicou chudoby. Napádaná exekúcia sa vedie zo spotrebiteľského sporu, v ktorom sú slabšou stranou a súd je povinný to vziať na zreteľ pri vydaní rozhodnutia. Uvedené súd ignoroval a toto namietajú. Navrhli napadnuté uznesenie zrušiť v celom rozsahu a vydať rozhodnutie o zastavení exekúcie č. 400EX 553/20.

3/ Oprávnený v rámci vyjadrenia k sťažnosti uviedol, že povinní vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie neuviedli žiadne relevantné skutočnosti ani dôkazy, pre ktoré by malo dôjsť k zastaveniu exekúcie. Návrh povinných na zastavenie exekúcie obsahuje len všeobecné tvrdenia a citácie zákonov bez preukázania, že by došlo k reálnemu porušeniu práv povinných. Zlá finančná situácia povinných a skutočnosť, že ide o starobných dôchodcov nie je dôvodom na zastavenie exekúcie v zmysle Exekučného poriadku. Stotožňuje sa s názorom súdu, ktorý v odôvodnení napádaného uznesenia okrem iného uviedol, že každý, voči komu bolo vydané riadne, právoplatné a vykonateľné rozhodnutie súdu alebo iného orgánu, je povinný ho rešpektovať a v súlade s výrokom v ňom obsiahnutom sa tak správať pod hrozbou exekúcie. Pokiaľ povinnosť uloženú exekučným titulom povinný dobrovoľne nespĺnil, má oprávnený právo, v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky, toto plnenie vynútiť prostredníctvom súdneho exekútora, a to podaním návrhu na vykonanie exekúcie. Návrh povinných považujeme preto za nedôvodný a účelový s cieľom vyhnúť sa plneniu v prospech oprávneného. Na základe vyššie uvedeného navrhol, aby súd sťažnosť povinných voči uzneseniu zamietol.

4/ Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

5/ Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

6/ Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

7/ Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak a/ po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, b/ exekučný titul bol zrušený, c/ je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2), d/ sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

8/ Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

9/ S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 249 CSP a zistil, že sťažnosť povinných je nedôvodná.

10/ Sťažnosť povinných obsahovala námietky týkajúce sa porušenia ich ústavných práv (ktoré mali spočívať v tom, že boli odňatí zákonnému sudcovi, vec nebola prerokovaná verejne bez prietahov a nemali ani možnosť sa vyjadriť k vyjadreniu oprávneného k ich návrhom na zastavenie exekúcie) ako i nespravodlivosti rozhodnutia v tom zmysle, že súd neprihliadal na tom, že im patrí ochrana ako

spotrebiteľom a súčasne starobným dôchodcom s nízkym príjmom, no napriek tomu sa od nich vymáhajú podľa exekučného titulu úžernické úroky.

11/ Sudca všetky námietky povinných v súvislosti s porušením ich práv považoval za neopodstatnené. Vo veci nedošlo k odňatiu zákonného sudcu, resp. porušeniu tohto práva. Vec napadla súdu dňa 13.08.2020 a dňa 20.08.2020 bola náhodným výberom pomocou technických a programových prostriedkov pridelená konkrétnemu sudcovi, JUDr. Eve Bomborovej, čo preukazuje Potvrdenie (o prijatí návrhu), založené v elektronickom exekučnom spise. Od tej doby k zmene zákonného sudcu nedošlo. Povinní bližšie toto tvrdenie nezdôvodnili, preto sa možno len domnievať, že tým mali na mysli to, že napadnuté rozhodnutie vydal vyšší súdny úradník a nie priamo sudca. Postavenie a pôsobnosť vyššieho súdneho úradníka v systéme právnej ochrany je upravené priamo ústavou v čl. 142 ods. 3 druhá a tretia veta ústavy, ale i čl. 46 ods. 1 ústavy v spojení s čl. 47 ods. 3 a čl. 48 ods. 2 ústavy. Podľa čl. 142 ods. 3 ústavy súdy rozhodujú v senátoch, ak zákon neustanoví, že vo veci rozhoduje jediný sudca. Zákon ustanoví, kedy sa na rozhodovaní senátu zúčastňujú aj prísediaci sudcovia z radov občanov a v ktorých veciach môže rozhodnúť aj zamestnanec súdu poverený sudcom. Proti rozhodnutiu zamestnanca súdu povereného sudcom je prípustný opravný prostriedok, o ktorom rozhoduje vždy sudca. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 549/2003 Z. z. o súdnych úradníkoch v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon č. 549/2003 Z. z.“) vyšší súdny úradník je oprávnený vykonávať úkony súdu v civilnom procese, správnom súdnom procese, v trestnom konaní, v konkurznom konaní a inú činnosť súdu v rozsahu ustanovenom týmto zákonom. Vyšší súdny úradník koná a rozhoduje na základe poverenia sudcu samostatne. Poverenie je súčasťou rozvrhu práce alebo súčasťou súdneho spisu (§ 3 ods. 5 zákona č. 549/2003 Z. z.). Vydávanie rozhodnutí vyšším súdnym úradníkom upravuje samotný Exekučný poriadok v ustanovení § 202 ods. 1. Vyššieho súdneho úradníka treba považovať za zamestnanca súdu v zmysle druhej a tretej vety čl. 142 ods. 3 ústavy. Ak vyšší súdny úradník vydal rozhodnutie v súdnom konaní, je v zmysle poslednej vety čl. 142 ods. 3 ústavy proti takému jeho rozhodnutiu vždy prípustný opravný prostriedok, o ktorom rozhoduje sudca. V exekučnom konaní je proti každému rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka prípustná sťažnosť (§ 239 ods. 1 CSP, § 202 ods. 1 Exekučného poriadku). O sťažnosti vždy rozhoduje súd prvej inštancie (§ 248 CSP), t. j. sudca a proti jeho rozhodnutiu už nie je prípustné odvolanie (§ 357 CSP a contrario). Uvedenou právnou úpravou sú teda garantované práva účastníkov konania možnosťou podať proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka sťažnosť, o ktorej rozhodne vždy sudca, čím je spolurozhodovanie sudcu zabezpečené bez ohľadu na to, či oprávnený účastník sťažnosť podá alebo nepodá.

12/ Ani námietka nedoručenia vyjadrenia oprávneného k ich návrhom na zastavenie exekúcie nezakladá porušenie ich práva na spravodlivý proces. Voči rozhodnutiu o zamietnutí ich návrhov na zastavenie exekúcie, tak ako už bolo vyššie vysvetlené, bola prípustná sťažnosť a teda rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka nebolo konečné. Povinní v tomto exekučnom konaní na vyjadrenie oprávneného mohli reagovať podaním sťažnosti, čo aj urobili. Podaná sťažnosť mala za následok, že sa o návrhu povinných na zastavenie exekúcie ďalej koná. V zmysle judikatúry Ústavného súdu SR (napr. uznesenie IV. ÚS 20/2019 zo 17.01.2019) je zásada kontradiktórnosti konania a rovnosti zbraní v exekučnom konaní ako nespоровom konaní značne oslabená. Exekučné konanie je osobitným druhom občianskeho súdneho konania, v ktorom všeobecný súd už nerozhoduje o sporných nárokoch účastníkov, ale v rámci svojich rozhodovacích právomocí len posudzuje splnenie podmienok pre nútený výkon exekučného titulu. Exekučný súd nemal Exekučným poriadkom ani subsidiárne Civilným sporovým poriadkom stanovenú povinnosť, ani možnosť zasielať vyjadrenie oprávneného k návrhu na zastavenie exekúcie na vyjadrenie povinných, nakoľko zákonodarca po novele č.2/2017 Z.z. obmedzil možnosť právnych debát. Z uvedených dôvodov sudca nezistil v postupe vyššieho súdneho úradníka pochybenia, ktoré by mali za následok porušenie práva povinných na spravodlivý proces.

13/ Ohľadom námietky prerokovania veci v neprítomnosti účastníkov, sudca uvádza, že vo vykonávacom štádiu konania exekučný súd nevykonáva dokazovanie, keďže je postačujúce, ak sú rozhodujúce skutočnosti dostatočne osvedčené okolnosťami vyplývajúcimi zo spisu, najmä z predložených listín. Exekučný poriadok v právnej úprave účinnej od 01.04.2017 už neobsahuje povinnosť obligatórne pojednávanie nariadiť, ale ide o fakultatívnu možnosť exekučného súdu, ktorá závisí od jeho uváženia (§ 61l ods. 2 Exekučného poriadku), pričom však musí byť rešpektované právo účastníkov na spravodlivý súdny proces. Vzhľadom na uvedené sa v tejto fáze súdneho konania pojednávanie za prítomnosti účastníkov spravidla nenariaďuje, to platí najmä v prípade, ak povinný neuviedol vo svojich námietkach/návrhoch také skutkové tvrdenia, ktoré je potrebné na pojednávaní overiť (porovnaj

uznesenie Ústavného súdu SR, sp.zn. I. ÚS 119/2020 z 03.03.2020). Výsluch, resp. pojednávanie by boli namieste, pokiaľ by v konaní boli sporné skutkové okolnosti prípadu, o také však v danej veci nešlo a pre rozhodnutie súdu boli postačujúce podania a listiny nachádzajúce sa v spise.

14/ Ďalej sa sudca zaoberal podstatou sťažnosti (teda aj návrhov na zastavenie exekúcie), že exekúcia nemá byť pre úžernícku výšku úrokov v spotrebiteľskej veci a dôchodkový vek povinných, vedená. Exekučnými titulmi v prejednávanej veci sú rozsudok Okresného súdu Nitra, č.k.14Csp/184/2016-177 zo dňa 09.07.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre, č.k. 7Co/98/2019-231 zo dňa 30.04.2020 a uznesenie Okresného súdu Nitra, č.k. 14Csp/184/2016-250 zo dňa 02.07.2020. Už len spisová značka (Csp) pridelená konaniu pred Okresným súdom Nitra bez akýchkoľvek pochybností svedčí o tom, že uvedenú vec prejednával ako spotrebiteľskú, pričom v takom prípade súd v základnom konaní musel postupovať aj podľa ustanovení III. časti, II. hlavy prvého oddielu (spotrebiteľské spory). Nakoniec to možno zistiť i zo samotného odôvodnenia exekučného titulu - rozsudku Okresného súdu Nitra, č.k. 14Csp/184/2016-177 zo dňa 09.07.2018 (napr. bod 41. jeho odôvodnenia, v ktorom posúdil vzťah zo zmluvy o úvere ako spotrebiteľský, alebo bod 44. , v ktorom konštatoval, že nezistil neprijateľnosť podmienok pri zmluvných ustanoveniach). Pre rozhodnutia vydané v spotrebiteľských veciach, ktoré sa majú vykonať podľa ustanovení Exekučného poriadku (v konaniach začatých po 01.04.2017) platí, že exekučný súd je oprávnený preskúmať a návrh na vykonanie exekúcie zamietnuť, pokiaľ bol exekučný titul vydaný v konaní, v ktorom nebolo možné namietajú, alebo preskúmať neprijateľné zmluvné podmienky a existencia neprijateľnej podmienky má vplyv na vymáhaný nárok, ktorý vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou (§ 53 ods. 3 písm. e/ Exekučného poriadku). Exekučné tituly však v tomto prípade boli vydané v konaní, v ktorom všeobecný súd ex offo skúmal a prihliadal na existenciu takých podmienok, vec bola rozhodnutá sudcom a dokonca dvojnásťnásťnásť (pred prvostupňovým ako i odvolacím súdom). Povinní ako strana konania v pozícii žalovaných už nespravodlivosť rozhodnutia a úžeru (úroky) namietali i odvolaní. Krajský súd v Nitre v bode 6. odôvodnenia svojho rozsudku (7Co/98/2019, str. 6) doslovne uviedol: „Súd prvej inštancie správne konštatoval, že úrok vo výške 16,10 % ročne bol dojednaný v zmluve uzatvorenej 29. novembra 2010 platne . Odvolací súd v tejto súvislosti uvádza, že výška takto dojednaného úroku na úveroch poskytovaných bankami v čase uzatvorenia zmluvy podstatne neprekračovala dojednaný úrok 16,10 % ročne, preto neobstojí tvrdenie žalovaných, že ide neprimerane vysoký úrok. Aj úrok z omeškania vo výške 8,05 % ročne je podľa názoru odvolacieho súdu v súlade s právnou úpravou tak, ako to uviedol súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí.“ Vzhľadom na uvedené tak možno i túto námietku považovať za neopodstatnenú, resp. nepravdivú. Námietky povinných ako spotrebiteľov riadne prejednali súdy v základnom (nachádzacom) konaní, pričom exekučný súd nie je vzťahu k vydaným exekučným titulom opravnou inštanciou. Obsahom rozhodnutia, ktoré je exekučným titulom, je exekučný súd viazaný a musí z neho vychádzať, pričom prípadné vady základného konania (aj vtedy ak by existovali) sa do exekučného konania neprenášajú. Preto relevancia tvrdenia o neprimeranej výške priznaného nároku (úžery vo vzťahu k úrokom), ktorá nebola ani v základnom konaní súdom posúdená ako dôvodná, skončila vydaním rozhodnutia, ktoré je v tejto veci exekučným titulom a exekučný súd nemá právomoc ho zmeniť ani zrušiť.

15/ Za dôvod zastavenia exekúcie nemožno považovať ani vek povinných a ich rodinný rozpočet (majetkové pomery). Otázka vážneho zásahu exekúcie do majetkovej sféry povinného je s exekúciou vždy imanentne spojená, avšak táto skutočnosť nie je dôvodom pre nepripustenie exekúcie. Ak povinní mienili argumentovať zastavenie exekúcie z dôvodu svojej nemajetnosti, taká okolnosť nepredstavuje v tomto štádiu dôvod zastavenia exekúcie. Exekúciu (v tomto prípade) vedenú na majetok fyzických osôb, súdny exekútor zastaví, ak sa do 5 rokov od začatia exekúcie alebo od posledného zexekvovania majetku nepodarilo zistiť majetok alebo príjmy, ktoré by mohli byť postihnuté exekúciou a ktoré by stačili aspoň na úhradu trov exekútora. V uvedenom prípade sa exekúcia začala dňa 27.08.2020 (doručením poverenia na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi), teda rozhodná doba 5 rokov doposiaľ neuplynula. Zhrnúc uvedené, nemohlo obstať tvrdenie povinných o tom, že súd nerozhodol spravodlivo, ak exekúciu voči nim ako dôchodcom (chráneným osobám) nezastavil. Naopak, zastavením exekúcie bez zákonných dôvodov by bolo porušené právo oprávneného na súdnu ochranu, pretože ten disponuje spôsobilým exekučným titulom, na základe ktorého už bola exekúcia nariadená a povinní neuviedli také dôvody, ktoré by bránili jej pokračovaniu.

16/ Na záver, ešte ohľadom poznámky povinných, že exekútorovi majú platiť trovy, napriek tomu, že nič nevyháňa, sudca dodáva, že exekútor v prípade návrhu na zastavenie exekúcie s odkladným účinkom

(takým je i návrh v tejto veci), nemôže vykonávať úkony exekučnej činnosti, ktoré bezprostredne smerujú k speňaženiu majetku povinného, najmä nesmie vydať príkaz na vykonanie exekúcie alebo vykonať dražbu. Môže však vykonávať zabezpečovacie úkony. Preto, ak majú povinní pocit, že exekútor nič nevymáha, je to preto, že pokiaľ nebude o ich návrhu na zastavenie exekúcie právoplatne rozhodnuté (k tomu dôjde doručením rozhodnutia o tejto sťažnosti), nemôže exekútor realizovať úkony smerujúce k speňaženiu ich majetku. Na druhej strane však platí, že za výkon exekučnej činnosti (exekútor vykonáva procesné úkony od doručenia poverenia na vykonanie exekúcie, vrátane vydania a doručenia upovedomenia o začatí exekúcie, zabezpečovacie úkony a pod.) patrí exekútorovi odmena a náhrada paušálnych výdavkov a nevyhnutných výdavkov spojených s vedením konania, ktoré nie sú kryté paušálnymi výdavkami (§ 197 Exekučného poriadku). Ak bol exekútor poverený vykonaním exekúcie a začal vykonávať exekúciu, má nárok na paušálnu náhradu výdavkov a ak v priebehu jej vykonávania dôjde k uspokojeniu vymáhaného nároku, má nárok aj na odmenu. Vzhľadom na uvedené je tak i táto námietka neopodstatnená.

17/ S poukazom na vyššie prezentované skutočnosti a právne dôvody, keď povinní súdu neuviedli a nepreukázali žiaden z dôvodov, pre ktorý by mala byť exekúcia zastavená, a teda napadnuté rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka nesprávne, sudca ich sťažnosť ako nedôvodnú zamietol podľa § 250 ods. 1 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku). (